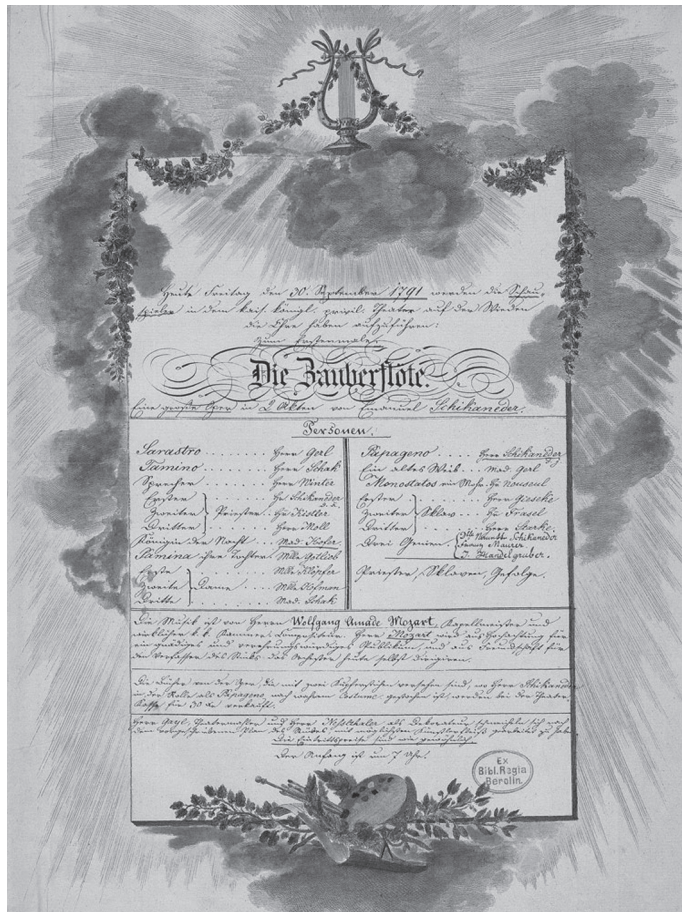

PERE-ALBERT BALCELLS

ESCOLTAR LA FLAUTA MÀGICA DE MOZART

dinsic.com

Escoltar LA FLAUTA MÀGICA de Mozart

1a edició: setembre 2020

© Pere-Albert Balcells

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 13460-2020

ISBN: 978-84-16623-55-6

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

dinsic.com

ÍNDEX GENERAL

– Pròleg 7

– Introducció 9

- Propòsit d'aquesta sèrie de llibres 9
- Recitació i cant a l'òpera del segle XVIII 11
- Gèneres operístics al segle de les llums:
Tragèdies, bufonades i llegendes populars 12
- Mozart i l'òpera 13
- *La flauta màgica*, una òpera amb rerefons maçònic 14
- Mozart i els maçons 15
- Composició i estrena de *La flauta màgica* 16
- Nota sobre la bibliografia 21
- Fitxa vocal 27

– ESCOLTAR LA FLAUTA MÀGICA

- ACTE I 31

- ACTE II 127

- L'obertura 255

- Epíleg 261

– Alguns termes musicals 269

– Bibliografia 273

– Índex d'il·lustracions 275

– ÍNDEX COMPLET DE L'ÒPERA 277
(amb la sinopsi argumental i les dades musicals
dels números de la partitura)

PRÒLEG

Des de fa més de dos segles, la música de Mozart ha mostrat una invariable capacitat per fascinar a oients de les més diverses condicions i procedències. Procedències geogràfiques, culturals, socials etc. Però què s'hi amaga darrere d'una música amb un poder de suggestió tan ampli? Tant la lectura de l'extensa correspondència de l'autor com la consideració expressiva de les seves obres porten a una primera resposta. En termes generals, la música de Mozart neix del gènere escènic, entès pel compositor com un mitjà on desplegar la inesgotable diversitat de matisos afectius que té el món de les emocions humanes.

Així, el coneixement de l'òpera mozartiana es converteix en la via més adient per comprendre quina va ser la predisposició expressiva que més va condicionar el conjunt de la seva creació musical.

Aquest llibre és el quart d'una sèrie de quatre monografies, dedicada cadascuna a una de les seves quatre òperes més universals: *Les noces de Fígaro*, *Don Giovanni*, *Così fan tutte* i *La flauta màgica*. A continuació presentem una breu introducció amb les explicacions sobre el propòsit d'aquests llibres, els consells sobre la manera més recomanable de llegir-los i algunes dades bàsiques sobre l'òpera del segle XVIII.

Tant l'autor com l'equip editorial desitgem que la publicació d'aquests quatre títols, adreçats no tan sols a entesos sinó a un públic general, pugui contribuir a fomentar una manera cada cop més intensa i viscuda d'escoltar la seva música.

Barcelona, Setembre de 2020

FITXA VOCAL

SARASTRO (Gran sacerdot).....	Baix
TAMINO (Jove príncep).....	Tenor
ORADOR	Baix
PRIMER SACERDOT	Baix
SEGON SACERDOT.....	Tenor
TERCER SACERDOT.....	Paper parlat
REINA DE LA NIT	Soprano
PAMINA (Filla de la Reina de la Nit).....	Soprano
PRIMERA DAMA.....	Soprano
SEGONA DAMA.....	Soprano
TERCERA DAMA	Soprano
	(Mezzosoprano)
PRIMER NEN	Soprano
SEGON NEN	Soprano
TERCER NEN.....	Soprano
	(Mezzosoprano)
UNA ANCIANA (PAPAGENA).....	Soprano
PAPAGENO (Ocellaire)	Baix
MONOSTATOS (Guardià del temple de Sarastro)	Tenor
PRIMER HOME DE L'ARMADURA.....	Tenor
SEGON HOME DE L'ARMADURA	Baix
PRIMER, SEGON I TERCER ESCLAUS	Papers parlats

COR: Sacerdots, Esclaus, Seguici.

ACTE I

QUADRE PRIMER

Regió rocosa. Aquí i allà, arbres dispersos.
A banda i banda, muntanyes transitables. Un temple rodó.

Núm. 1 - INTRODUCCIÓ

“Zu Hilfe! zu Hilfe!”

(Tamino, Les tres Dames)

En aixecar-se el teló apareix un paisatge àrid i rocós on de moment no hi veiem ningú. Però els instruments de vent comencen a fer sentir una intrigant nota sostinguda, sacsejada tènueament pel trèmol llunyà de les cordes centrals de l'orquestra. Els primers violins, que apareixen de seguida, s'enfilen amb tres vibrants impulsions, llampeguegen fugaçment i cauen esglaiats seguint una eriçada escala descendent en deriva obliqua. La fosca tonalitat de do menor contribueix a suggerir una atmosfera de nit tempestuosa. Els violins tornen a elevar-se, tornen a esclatar i tornen a caure.

Després, les cordes es posen a serpentejar per terra seguint una trajectòria convulsament trinada que avança inexorable empesa per un *crescendo* opressiu. I és que el jove príncep Tamino ha entrat corrent a l'escenari perseguit per una serp que se li acosta reptadora i amenaçant. El *crescendo* es fa més i més ofegador, i finalment culmina en una clamorosa cadència que tanca tota aquesta introducció instrumental.

Tamino, que porta un magnífic vestit japonès de caçador, té un arc, però no disposa de fletxes. Així doncs, el perill que l'encalça és efectivament tan angoixant com ens ha donat a entendre el breu preludi simfònic, i quan ara l'orquestra reprèn des del principi la música d'aquest preludi, ell hi uneix els seus clams adreçats als poders superiors. A cavall d'aquelles tres impulsions dels

violins, els crits de Tamino s'eleven també, cada cop més apressants (*"Zu Hilfe! zu Hilfe! sonst bin..."*), i després cauen en una suplicant inflexió imploradora (*"... ich verloren,..."*):

Tamino

*Zu Hilfe! zu hilfe! sonst bin
ich verloren,
zu Hilfe! zu Hilfe! sonst bin
ich verloren.*

*Der listige Schlange zum Opfer
erkoren,
barmherzige Götter!*

Tamino

*Socors! Socors! si no, estic
perdut,
socors! socors! si no, estic
perdut.*

*L'astuta serp m'ha escollit com a
víctima,
Déus misericordiosos!*

En constatar l'inexorable acostament de la bèstia, la línia vocal de Tamino es constreny amb agònic cromatisme, mentre els àvids impulsos del monstre cuegen espasmòdicament en els accents a contratemps de l'orquestra:

Tamino

*Schon nahet sie sich,
schon nahet sie sich,*

Tamino

*Ja s'acosta,
ja s'acosta,*

I tant s'acosta, que Tamino ja només té temps de clamar la seva última sèrie d'imploracions abans de caure desmaiàt:

Tamino

*ah rettet mich,
ach rettet, rettet, schützt mich,
ach schützt, schützt, rettet,
rettet, rettet, schützt mich!
[er fällt in Ohnmacht]*

Tamino

*ah, salveu-me,
ah, salveu-me, protegiu-me,
ah, protegiu-me, salveu-me,
salveu-me, protegiu-me!
[Cau sense sentits]*

Die drei Damen

*Stirb, Ungeheur,
durch unsre Macht!*

Les tres Dames

*Mor, monstre,
sota el nostre poder!*

Poc abans que Tamino caigués desmaiàt, la porta del temple s'ha obert i d'ell n'han sortit tres dames amb la cara coberta per un vel i armada cadascuna amb una llança de plata. Immediatament li han clavat les llances a la serp, i ara exclamen:

Die drei Damen

~~~~~ *Triumph!* ~~~~~
~~~~~ *Triumph!* ~~~~~

Les tres dames

~~~~~ *Triomf!* ~~~~~
~~~~~ *Triomf!* ~~~~~

ACTE II

QUADRE PRIMER

Un bosc de palmeres.
El tronc dels arbres és platejat i les fulles d'or.
Hi ha 18 seients fets de palmes d'or.
A cada seient hi ha una piràmide
i una gran trompa negra rivetejada d'or.
Al centre hi ha la piràmide més gran i els arbres més alts.

Sarastro i altres sacerdots entren amb pas solemne portant cadascú
una palma d'or a la mà.

La quantitat i la precisió d'aquestes indicacions coreogràfiques no tindrien raó de ser si no amaguessin una funció simbòlica. De forma resumida, aquesta és la interpretació que en fa J. Chailley:

Ens trobem en un bosc de palmeres. La palmera, símbol universal de victòria, representa en el cristianisme el triomf sobre la mort per la resurrecció. En el present context maçònic al·ludeix a la resurrecció a la vida d'iniciat després de la mort simbòlica. El bosc de palmeres indica, doncs, que la iniciació serà el tema central de l'escena que comença.

Els troncs són platejats i les fulles d'or. La plata, ja ho hem vist, és un metall femení, com l'or és un metall masculí. Les fulles surten del tronc, com l'home surt de la dona.

Els seients estan fets de palmes d'or. Així doncs, són seients per a homes. L'assemblea serà masculina.

A cada seient hi ha una piràmide. De les diverses branques del ritual maçònic, *La flauta màgica* es basa en l'anomenat ritu egipci. Aquest ritu pren la piràmide com a símbol de saviesa.

A cada seient hi ha també una trompa. La trompa simbolitza el dret a la deliberació i al vot. Com veurem de seguida, l'aprovació de l'assemblea es manifestarà a través d'una fanfara d'instruments de vent.

La piràmide més gran, situada al centre, simbolitza, junt amb els arbres més alts, la major saviesa de Sarastro. Al llarg del segon acte tindrem ocasió de comprovar la importància decisiva que arribarà a tenir aquesta diferència. És un fet que aquí queda ja anticipat de forma implícita a través de la coreografia.

Núm. 9 - MARXA

(Sarastro, Sacerdots)

A pesar que les cordes també hi participen, el llibret de l'òpera designa aquesta marxa amb el nom de "Marxa dels instruments de vent". I és que els instruments de vent, efectivament, són aquí els protagonistes de la textura musical, ja que les cordes gairebé es limiten a doblar-los.

En qualsevol cas, la indicació del llibret denota ja la intenció d'evocar en aquesta escena una cerimònia de lògia. L'al·lusió expressa als instruments de vent és una al·lusió a les anomenades "columnes d'harmonia", és a dir, als conjunts instrumentals que s'utilitzaven en les cerimònies rituals maçòniques i que estaven integrats per instruments de vent.

L'expressió "columna d'harmonia" està plena de connotacions. "Columna" és un terme arquitectònic, en plena sintonia amb la simbologia i amb els orígens dels maçons com a gremi de constructors. En aquest cas es tracta de columnes constituïdes per notes musicals, és a dir, que es tracta d'acords. I l'*acord*, com expressa la pròpia arrel fonètica de la paraula, és el símbol sonor de la *concordia*, de la *cordialitat* humana, en definitiva, doncs, de la fraternitat. Una fraternitat evocada també per l'alè humà que el músic exhala per fer sentir la calidesa sonora del seu instrument de vent.

En aquest cas, el conjunt de vents està format per una flauta, dos fagots, dues trompes, tres trombons i dos clarinets tenors (els anomenats corns de basset). La flauta condueix la melodia, que es recolza en quasi cadascuna de les seves notes sobre les corresponents columnes harmòniques. L'homofonia que en resulta revesteix caràcter processional i irradia una fervorosa atmosfera de recolliment i

de serenitat meditativa. L'equilibrada simetria de les frases musicals contribueix a transmetre una solemne vivència de pau.

Al final, tres cadències consecutives, puntuada cadascuna amb una nota accentuada d'advertència, semblen voler assenyalar tres principis doctrinals bàsics (com les tres advertències que els nens han fet a Tamino en conduir-lo davant del temple, i que l'orquestra ha assenyalat d'idèntica manera).

Acabada la Marxa hi ha un moment de silenci. Després Sarastro s'adreça als Sacerdots amb aquestes paraules:

ACCIÓ PARLADA

Sarastro

[nach einer Pause]

*Ihr, in dem Weisheitstempel
eingeweihten Diener der großen
Götter Osiris und Isis! Mit reiner
Seele erklär' ich euch, daß unsre
heutige Versammlung eine der
wichtigsten unsrer Zeit ist. Tamino,
ein Königssohn, 20 Jahre seines
Alters, wandelt an der nördlichen
Pforte unsers Tempels und seufzt
mit tugendvollem Herzen nach
einem Gegenstande, den wir alle mit
Mühe und Fleiß erringen müssen.
Kurz, dieser Jüngling will seinen
nächtlichen Schleier von sich reißen
und ins Heiligtum des größten Lichtes
blicken. Diesen Tugendhaften zu
bewachen, ihm freundschaftlich die
Hand zu bieten, sei heute eine unsrer
wichtigsten Pflichten.*

Sarastro

[després d'una pausa]

*Vosaltres, que en el temple de la
saviesa esteu consagrats al servei dels
grans déus Osiris i Isis! Amb ànima
pura us declaro que la nostra reunió
d'avui és una de les més importants
del nostre temps. Tamino, fill de rei,
de vint anys d'edat, camina davant
la porta nord del nostre temple i
sospira, amb el cor ple de virtut, per
aconseguir una cosa que tots nosaltres
hem hagut d'assolir amb esforç i
aplicació. En resum, aquest jove
vol arrencar-se el vel nocturn que li
cobreix els ulls i vol veure-hi en el
santuari de la llum més gran que hi
ha. Que sigui avui un dels nostres
deures més importants tenir cura
d'aquest jove virtuós i allargar-li
amicalment la mà.*

Tamino camina davant la "porta nord" del temple. Al llibre de Ralph P. Lester, *Look to the east! A ritual of the first three degrees of Freemasonry*¹, hi

1- Veure pàg. 23

ÍNDEX COMPLET DE L'ÒPERA

Amb la sinopsi argumental
i les dades musicals dels números de la partitura

LA FLAUTA MÀGICA

L'acció es desenvolupa a l'antic Egipte,
als regnes llegendaris de La Reina de la Nit i de Sarastro

ACTE I

QUADRE PRIMER

Regió rocosa. Aquí i allà, arbres dispersos.
A banda i banda, muntanyes transitables. Un temple rodó.

Nº 1 – INTRODUCCIÓ *“Zu Hilfe! zu Hilfe!”* 31

Tamino, Les tres Dames.

Allegro, 4/4. do menor >> Mi bemoll Major >> sol menor..... 31
2 flautes, 2 oboès, 2 clarinets, 2 fagots. / 2 trompes, 2 trompetes. /
Timbals. / Cordes.

Tamino, jove príncep, entra corrent a l'escenari perseguit per una serp. La serp se li acosta fins gairebé atrapar-lo, però a l'últim moment tres dames surten del temple i maten el monstre. Tamino cau desmaiàt. Les tres Dames queden encisades pel jove, però han de donar la notícia a la seva Reina. Cadascuna pretén llavors quedar-se sola a vigilar-lo.

- Allegretto, 6/8. Sol Major..... 35
2 flautes, 2 oboès, 2 fagots. / Cordes.
En *a parte*, cadascuna expressa la seva irritació per les pretensions de les altres.
- Allegro, 2/2. Do Major. 37
2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes, 2 trompetes. / Timbals. / Cordes.
Finalment decideixen anar a informar la Reina i s'acomiaden del jove, que continua sense sentits.
- Acció parlada* 42**
Tamino torna en sí, i en sentir que algú s'acosta, s'amaga darrere un arbre. Papageno, un ocellaire del bosc, apareix tocant la seva flauta de Pan. Va cobert de plomes de dalt a baix i porta a l'esquena una gàbia molt alta amb ocells.
- Nº 2 – ÀRIA “*Der Vogelfänger bin ich ja*” Papageno 44**
Andante, 2/4. Sol Major.
2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.
Papageno explica alegrement al públic que voldria caçar moltes noies amb una xarxa, per triar després la que més li agradés.
- Acció parlada* 46**
Tamino surt del seu amagatall i pregunta a Papageno qui és i on es troben. Papageno li explica que són al reialme de la Reina de la Nit. Ell caça ocells per a la Reina i les dames, i a canvi obté menjar i beguda.
Les dames reapareixen i li donen a Tamino un retrat de Pamina, la filla de la Reina. Després tornen a entrar al temple.
- Nº 3 – ÀRIA.... “*Dies Bildnis ist bezaubernd schön*” Tamino 56**
Larghetto, 2/4. Mi bemoll Major.
2 clarinets, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.
En contemplar el retrat, Tamino sent néixer l'amor dins d'ell.

Acció parlada 60

Les dames surten altre cop del temple i fan saber a Tamino que Pamina ha estat raptada per un dimoni malvat anomenat Sarastro. Després se senten uns trons, i les dames anuncien l'arribada de la Reina.

Nº 4 – RECITATIU ACOMPANYAT I ÀRIA

La Reina de la Nit

RECITATIU ACOMPANYAT **“O zittre nicht”** 65

Allegro maestoso, 4/4. Si bemoll Major.

2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Després d'una inquietant introducció orquestral, la Reina tranquil·litza Tamino i lloa les seves virtuts.

ÀRIA **“Zum Leiden bin ich auserkoren”** 66

Andante, 3/4. sol menor.

2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

La Reina evoca amb una barreja d'aflicció i furor l'escena del rapte, i admet amb desesper que no el va poder impedir a causa de la seva impotència.

Allegro moderato, 4/4. Si bemoll major.

2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Amb un espectacular desplegament de virtuosisme vocal, la Reina ordena a Tamino que vagi a rescatar la seva filla i li promet que, si ho aconsegueix, Pamina serà seva per sempre. Després desapareix.

Acció parlada 70

Tamino demana ajut als déus per accomplir la seva missió.

Nº 5 – QUINTET **“Hm, hm, hm, hm,”** 70

Papageno, Tamino, Les tres Dames.

Allegro, 2/2. Si bemoll Major.

2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

De part de la Reina, les dames donen a Tamino una flauta d'or i li expliquen que els seus poders màgics el protegiran.

**Després fan saber a Papageno que la Reina li ordena
acompanyar Tamino al castell de Sarastro, i li entreguen una
caixeta amb campanetes màgiques.**

Andante, 2/2. Si bemoll Major. 79

2 oboès, 2 clarinets, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

**Les dames anuncien a Tamino i Papageno que tres nens els
guiaran i els aconsellaran.**

QUADRE SEGON

Luxosa habitació d'estil egipci.

Dos esclaus porten bonics coixins i una esplèndida taula turca,
i estenen catifes a terra.

Llavors entra un tercer esclau.

Acció parlada 82

Tres esclaus del temple de Sarastro comenten amb gran
alegria que Pamina ha aconseguit escapar-se. Però de
seguida senten uns crits. És Monostatos, el terrible moro
negre encarregat de vigilar el temple, que ha atrapat la noia
i ara la porta altre cop presonera.

Nº 6 – TERCET “*Du feines Täubchen nur herein*” 86
Monostatos, Pamina, Papageno.

Allegro molto, 4/4. Sol Major.

1 flauta, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

**Monostatos amenaça Pamina amb crueltat. Pamina es
desmaia. Quan arriba Papageno, ell i Monostatos s'espanten
cadascun de l'aspecte de l'altre i, prenent-se mútuament pel
diable, fugen en direccions oposades.**

Acció parlada 90

**Ja recuperat de l'ensurt, Papageno torna i explica a Pamina
que un jove príncep és a punt d'arribar amb el propòsit de**

salvar-la. En saber que el príncep l'estima, ella el correspon a l'instant. Papageno es lamenta llavors que ell encara no té cap Papagena, i Pamina mira de consolar-lo.

Nº 7 – DUET “Bei Männern, welche Liebe fühlen” 96
Pamina, Papageno.

Andantino, 6/8. Mi bemoll Major.

2 clarinets, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Pamina i Papageno canten un himne emocionat a l'amor.

QUADRE TERCER

Un bosc.

Molt al fons de l'escenari hi ha un bell temple sobre el qual es poden llegir aquestes paraules: “Temple de la saviesa”.

Per mitjà d'una columnata, aquest temple està unit a dos altres temples.

Sobre el de la dreta hi diu: “Temple de la raó”.

Sobre el de l'esquerra: “Temple de la Natura”.

Nº 8 – FINALE 100

Larghetto, 2/2. Do Major..... 100

2 flautes, 2 clarinets, 2 fagots. / 2 trompetes, 3 trombons. /

Timbals. / Cordes.

Els tres nens condueixen Tamino davant dels temples i li donen uns consells abans de deixar-lo sol.

Recitatiu acompanyat..... 102

re menor >> Mi bemoll Major >> Do Major.

2 flautes, 2 oboès, 2 clarinets, 2 fagots. / 3 trombons. /

Cordes.

Tamino es proposa entrar al santuari amb actitud desafiant, però unes veus el rebutgen des de l'interior tant al temple de la dreta com al de l'esquerra. Un sacerdot surt llavors del

temple central. Després d'un llarg diàleg amb ell, Tamino acaba dubtant de tot el que havia cregut en relació a la Reina i Sarastro. Quan pregunta si Pamina encara viu, les veus de l'interior del temple li responen afirmativament.

Andante, 2/2. Do Major. 109

1 flauta, 2 oboès, 2 fagots. / Cordes.

Entusiasmat, Tamino toca la flauta per expressar el seu agraïment, i immediatament els animallets del bosc s'acosten atrets pel so de l'instrument màgic.

En sentir que Papageno li respon des de lluny amb la flauta de Pan, Tamino endevina que el seu company ja ha trobat Pamina, i surt eufòric de l'escenari per reunir-se amb ells.

Andante, 2/2. Sol Major..... 112

2 flautes, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Pamina i Papageno entren a l'escenari buscant Tamino.

Quan el criden altre cop amb la flauta de Pan, Tamino els respon amb la seva flauta des de fora de l'escenari.

Allegro 2/2. Sol Major..... 114

2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Monostatos enxampa Pamina i Papageno, i crida als esclaus que portin cadenes.

1 Glockenspiel. / Cordes.

En tocar Papageno les campanetes, Monostatos i els esclaus s'aturen fascinats, i tot dansant, surten de l'escenari.

1 flauta, 1 fagot. / 2 trompes. / Cordes.

Pamina i Papageno celebren la victòria amb un cant a l'harmonia de l'amistat.

Allegro maestoso, 4/4. Do Major. 116

2 oboès, 2 fagots. / 2 trompetes. / Timbals. / Cordes.

Se sent de lluny la multitud que aclama l'arribada de Sarastro.

Papageno voldria amagar-se sota terra, però Pamina decideix afrontar el perill i dir tota la veritat.

Envoltat pel seu seguici, Sarastro entra pomposament a l'escenari sobre una carrossa tirada per sis lleons.

Larghetto, 2/2. Fa Major. I 18

2 flautes, 2 oboès, 2 corns de basset, 2 fagots. / Cordes.

Pamina confessa a Sarastro el seu intent de fuga. Sarastro la tranquil·litza, però li diu que no la deixarà tornar amb la seva mare. Si ho fes, diu, Pamina estaria perduda.

Allegro 2/2. Fa Major. I 21

2 flautes, 2 oboès, 2 corns de basset, 2 fagots. / Cordes.

Monostatos entra atropelladament portant Tamino agafat. Pamina i Tamino es reconeixen immediatament i s'abracen. Monostatos els separa escandalitzat i s'agenolla davant Sarastro vantant-se d'haver-los atrapat a tots. Com a premi, Sarastro ordena que li donin 77 cops a les plantes dels peus. El cor lloa la saviesa del gran sacerdot.

Recitatiu 2/2. Do Major. I 24

1 flauta, 2 oboès. / Cordes.

Sarastro ordena que condueixin Tamino i Papageno al temple de les proves.

Presto 2/2. Do Major. I 24

2 flautes, 2 oboès, 2 corns de basset, 2 fagots. /

2 trompes, 2 trompetes, 3 trombons / Timbals. / Cordes.

El cor celebra triomfalment la virtut i la justícia dels esperits grans.

Fi de l'Acte I

ACTE II

QUADRE PRIMER

Un bosc de palmeres.
El tronc dels arbres és platejat i les fulles d'or.
Hi ha 18 seients recoberts de palmes d'or.
A cada seient hi ha una piràmide
i una gran trompa negra rivetejada d'or.
Al centre hi ha la piràmide més gran i els arbres més alts.

Sarastro i altres sacerdots entren amb pas solemne portant cadascú
una palma d'or a la mà.

Nº 9 – MARXA DELS SACERDOTS 128

Marcia, 2/2. Fa Major.

1 flauta, 2 corns de basset, 2 fagots. /

2 trompes, 3 trombons. / Cordes.

Els sacerdots es reuneixen per celebrar una deliberació.

Acció parlada 129

Després d'informar els sacerdots sobre la transcendència de l'assumpte que els ha reunit, Sarastro els demana el vist i plau per a la iniciació de Tamino. L'assemblea delibera breument i dóna la seva aprovació.

Nº 10 – ÀRIA AMB COR..... “*O Isis und Osiris*” 134

Sarastro, Sacerdots.

Adagio, 3/4. Fa Major.

2 corns de basset, 2 fagots. / 3 trombons. /

Cordes (excepte violins).

Sarastro invoca la protecció dels déus i els sacerdots coregen la seva pregària.

QUADRE SEGON

És de nit. Se senten trons llunyans.

El teatre representa un atri estret del temple on, entre bardisses,
es poden veure restes de columnes caigudes i de piràmides.

A banda i banda hi ha portes altes, a l'estil de l'antic Egipte,
que indiquen la presència d'edificis laterals.

Tamino i Papageno entren conduïts per l'Orador i el Segon Sacerdot,
que els retiren els sacs del cap.

Acció parlada 138

**Després d'exhortar Tamino i Papageno a lluitar per la saviesa
(Papageno només accepta quan li prometen una Papagena),
l'Orador i el Segon Sacerdot els donen la consigna de callar
davant les dones.**

Nº 11 – DUET *“Bewahret euch vor Weibertücken”* 143

Orador, Segon Sacerdot.

Allegretto, 2/2. Do Major.

2 flautes, 2 clarinets, 2 oboès, 2 fagots. /

2 trompes, 2 trompetes, 3 trombons. / Timbals. / Cordes.

**L'Orador i el Segon Sacerdot adverteixen Tamino i Papageno
sobre el perill de les perfidies femenines. En acabar
abandonen l'escenari.**

Acció parlada 145

**Papageno reclama que no els deixin sols en la foscor, i
Tamino l'aconsella que confii en els déus.**

Nº 12 – QUINTET *“Wie? wie? wie?”* 145

Les tres Dames, Papageno, Tamino.

Allegro, 2/2. Sol Major.

2 flautes, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes, 2 trompetes, 3 trombons. /

Timbals. / Cordes.

Les tres Dames surten de sota terra i intenten fer parlar els dos nois. Tamino té prou feina a retenir la xerrameca de Papageno, però al final les enviades de la Reina han d'abandonar l'escenari vençudes. Papageno es desmaia davant l'espetec de llamps i trons que desfermen els sacerdots per foragitar les dames.

***Acció parlada* I 52**
L'Orador felicita Tamino per la seva fermesa. El Segon Sacerdot reanima Papageno, i tots quatre abandonen l'escena.

QUADRE TERCER

Un jardí agradable.

Hi ha arbres plantats en forma de ferradura.

Enmig, una glorieta amb flors i roses on Pamina dorm.

La lluna il·lumina el seu rostre.

A primer terme hi ha un banc de gespa.

Apareix Monostatos, s'atura un instant, i després s'asseu.

***Acció parlada* I 54**
Monostatos comenta que de moment s'ha lliurat del càstig, i de seguida, tremolós de passió sensual, es proposa fer-li un petó furtiu a la noia que dorm.

Nº 13 – ÀRIA..... “*Alles fühlt der Liebe Freuden*” I 55
Monostatos

Allegro, 2/4. Do Major.

1 piccolo, 1 flauta, 2 clarinets, 2 fagots. / Cordes.

Monostatos prega a la lluna que s'amagui si l'acte que s'ha proposat cometre la desplau.

***Acció parlada* I 58**
La Reina apareix de sobte i aparta Monostatos de Pamina. Pamina li explica que Tamino s'ha consagrat als sacerdots.

La Reina dóna llavors un punyal a la seva filla i li ordena que mati Sarastro, que li prengui el “sol de set cercles”, símbol del poder dels iniciats, i que l’hi entregui.

Nº 14 – ÀRIA..... “Der Hölle Rache”Reina de la Nit I 64

Allegro assai, 4/4. re menor.

2 flautes, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes, 2 trompetes. / Cordes.

En un esclat passional d’odi, la Reina amenaça Pamina de repudiar-la si no compleix l’ordre que li acaba de donar. Després desapareix sota terra.

***Acció parlada* I 67**

Monostatos, que ho ha sentit tot, commina la noia a fer l’amor amb ell sota amenaça de revelar els plans assassins. Pamina s’hi nega. Quan Monostatos és a punt de matar-la, Sarastro l’atura i el fa fora del lloc. Pamina demana clemència per a la seva mare, i Sarastro la tranquil·litza.

Nº 15 – ÀRIA..... “In diesen heil’gen Hallen” Sarastro I 70

Larghetto, 2/4. Mi Major.

2 flautes, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Sarastro li canta a Pamina l’apologia de l’amor i el perdó com a ideals superiors del gènere humà.

QUADRE QUART

Una àmplia nau del temple on s’hi pot moure la màquina voladora.

La màquina voladora està envoltada de roses i flors,

prop d’una porta que s’obrirà a continuació.

A primer terme hi ha dos bancs de gespa.

Tamino i Papageno, sense sacs al cap,
entren conduïts per l’Orador i el Segon Sacerdot.

Acció parlada 174

Els dos sacerdots recorden a Tamino i a Papageno la consigna del silenci, i els tornen a deixar sols. Apareix una dona vella i lletja que ofereix a Papageno un got ple d'aigua. Quan després li demana amor, Papageno agafa el got i li esquitxa la cara. Se sent un potent tro i la vella desapareix.

Nº 16 – TERCET “*Seid uns zum zweiten Mal willkommen*” 178

Els tres Nens.

Allegretto 6/8. La major.

2 flautes, 2 fagots. / Cordes.

Els tres nens baixen del cel dins la màquina voladora, on hi porten una taula ben servida. Tot cantant deixen la taula enmig de l'escena, retornen la flauta i el Glockenspiel a Tamino i Papageno, i els donen ànims per continuar el seu viatge iniciàtic. Després s'enlairen novament.

Acció parlada 180

Papageno es posa a menjar i Tamino toca la flauta. Atreta pel so, Pamina arriba de seguida, però Tamino, sospirant, li dóna a entendre que ha de marxar.

Nº 17 – ÀRIA..... “*Ach ich fühl's*” Pamina..... 182

Andante, 6/8. sol menor.

1 flauta, 1 oboè, 1 fagot. / Cordes.

Pamina creu que Tamino ja no l'estima, i després d'adreçar-li en va un últim prec desesperat, acaba confiant-se a la mort com a únic refugi de pau.

En acabar l'ària abandona l'escenari.

Acció parlada 186

Tamino diu a Papageno que ja han de marxar, però Papageno afirma que ni tan sols els sis lleons de Sarastro podrien apartar-lo ara del festí que s'està regalant. Apareixen els sis lleons, i Tamino ha de rescatar el seu aterrit company servint-se de la flauta.

QUADRE CINQUÈ

Sala amb sostre de volta a l'interior d'una piràmide.

Hi són presents Sarastro, l'Orador i alguns sacerdots.
 Dos sacerdots porten una piràmide il·luminada a les espatlles.
 Cada sacerdot sosté a la mà una piràmide transparent
 de la mida d'una llanterna.

Nº 18 – COR DELS SACERDOTS..... “*O Isis und Osiris*” 189

Adagio, 2/2. Re Major.

2 flautes, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes, 2 trompetes, 3 trombons. /
 Cordes.

**Els sacerdots constaten l'avenç de la llum sobre les tenebres,
 i expressen la seva confiança en les virtuts de Tamino.**

Acció parlada 191

**Sarastro felicita Tamino i ordena que facin entrar Pamina
 per a un últim comiat.**

Nº 19 – TERCET “*Soll ich dich Teurer nicht mehr sehn?*” 192

Pamina, Sarastro, Tamino.

Andante moderato, 2/2. Si bemoll Major.

2 oboès, 2 fagots. / Cordes.

**Plens de recança, Pamina i Tamino s'acomiaden davant la
 proximitat de les proves finals, mentre Sarastro els apressa, i
 alhora els exhorta a confiar en un futur retrobament.**

Acció parlada 199

**Quan tothom ja ha marxat, entra Papageno buscant
 atabaladament Tamino. Però unes llengües de foc li
 impedeixen creuar les portes per on vol sortir i, desconsolat,
 es posa a plorar. De sota terra emergeix un gran got de vi i
 Papageno comença a beure'n extasiat.**

Nº 20 – ÀRIA..... “Ein Mädchen oder Weibchen” 202

Papageno

Andante, 2/4. Fa Major.

1 Glockenspiel. / 1 flauta, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. /

Cordes.

Inspirat per l'alcohol i acompanyant-se amb les campanetes màgiques, Papageno demana que alguna de les noies de la sala es compadeixi d'ell.

***Acció parlada* 205**

Però l'única dona que apareix és l'anciana d'abans, que li pronostica a Papageno un solitari futur de pa i aigua si no accepta el seu amor. Papageno accepta finalment (si bé prometent-se que el compromís només durarà fins que en trobi una altra de més bonica). L'anciana es transforma llavors en una jove i encantadora Papagena. Quan Papageno, enlluernat, la vol abraçar, l'Orador apareix de sobte i s'endu ràpidament la noia.

QUADRE SISÈ

Un jardí.

Els tres nens baixen per l'aire dins la màquina voladora.

Nº 21 – FINALE 208

Andante, 2/2. Mi bemoll Major. 208

2 flautes, 2 clarinets, 2 fagots. / 2 trompes / Cordes.

Amb una homofonia de caràcter ritual, els nens anuncien la proximitat de l'alba. Després veuen que Pamina s'acosta i es retiren a observar-la. Porta la daga que li ha donat la Reina, i en un visible estat d'alienament mental parla de treure's la vida perquè Tamino ja no l'estima.

Allegro, 3/4. Mi bemoll Major. 213

2 flautes, 2 clarinets, 2 fagots. / 2 trompes / Cordes.

Els nens aturen Pamina quan ja és a punt de clavar-se el punyal, i li fan saber que Tamino mai no ha deixat d'estimar-la. Tots quatre canten un himne encès als cors que cremen d'amor.

QUADRE SETÈ

Dues grans muntanyes.

Dins d'una d'elles se sent el brogit d'una cascada.

L'altra muntanya escup foc.

Cada muntanya té en la part alta una obertura enreixada
per la qual es pot veure el foc i l'aigua.

A la banda del foc, l'horitzó és d'un roig clar,

i a la banda de l'aigua hi ha una boira negra.

Les dues muntanyes són rocoses, i l'accés a l'interior de cadascuna
està tancat per una porta de ferro.

Tamino entra vestit amb poca roba i sense sandàlies.

El condueixen dos homes amb armadura negra

i amb un casc que flameja.

Els dos homes llegeixen a Tamino la inscripció transparent
que hi ha escrita en una piràmide.

La piràmide està al centre, molt amunt, prop de les reixes.

Adagio, 2/2. do menor. 217

2 flautes, 2 oboès, 2 fagots. / 3 trombons. / Cordes.

Segons la inscripció que llegeixen els dos homes de l'armadura, aquell que aconsegueix vèncer el terror de la mort pot elevar-se de la terra al cel per consagrar-se enterament als

misteris d'Isis. Quan Tamino es mostra disposat a passar aquesta prova decisiva, se sent de lluny la veu de Pamina.

Allegretto, 2/2. La bemoll Major. 220

2 flautes, 2 clarinets, 2 fagots. / Cordes.

Emocionat, Tamino declara que ara res no els separarà, i pregunta als homes de l'armadura si ja li és permès parlar amb ella. La resposta és afirmativa.

Andante, 3/4. Fa Major. 222

2 flautes, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Pamina entra i la parella es fon en una abraçada. Quan Tamino es disposa novament a afrontar les portes del terror, Pamina l'atura i li diu que ella mateixa el conduirà, guiada per l'amor, i que ell la segueixi tocant la flauta màgica. Llavors, en un càntic exultant, expressen la joia d'afrontar junts les tenebres de la nit.

Marxa: Adagio, 4/4. Do Major. 226

1 flauta solista. / 2 trompes, 2 trompetes, 3 trombons. / Timbals.

Pamina i Tamino travessen la muntanya del foc acompanyats tan sols per la melodia de la flauta i pel so remot d'altres instruments. Després travessen la muntanya de l'aigua guiats per la mateixa melodia.

Allegro, 4/4. Do Major. 229

2 oboès. / 2 trompes, 2 trompetes. / Timbals. / Cordes.

Amb gran esclat triomfal, el cor celebra la victòria de la parella.

QUADRE VUITÈ

El mateix jardí que al quadre sisè.

Allegro, 6/8. Sol Major 234

1 flauta, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Papageno entra desesperat cridant Papagena amb la flauta de Pan. Com que ningú no respon es disposa a penjar-se d'un arbre.

Andante, 6/8. sol menor..... 238

1 flauta, 1 oboè, 1 fagot. / Cordes.

Papageno s'acomiada desconsoladament del món.

Allegretto, 2/2. Do Major. 238

1 flauta, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Els nens intervenen "in extremis" i diuen a Papageno que si vol la seva Papagena només li cal tocar les campanetes màgiques. Il·luminat per aquesta idea, Papageno s'apresta a posar-la en pràctica.

Allegro, 2/2. Do Major. 239

1 Glockenspiel. / 1 flauta, 1 oboè, 1 fagot. / 2 trompes. / Cordes.

Papageno toca les campanetes mentre els nens fan sortir Papagena de la màquina voladora.

Allegro, 2/2. Sol Major..... 240

2 flautes, 2 oboès, 2 fagots. / 2 trompes. / Cordes.

Papageno i Papagena poden retrobar-se per fi, i es prometen tenir molts petits Papagenos i Papagenas.

Più moderato, 4/4. do menor..... 245

2 flautes, 2 oboès, 2 clarinets, 2 fagots. /

2 trompes, 2 trompetes, 3 trombons / Timbals. / Cordes.

Monostatos, la Reina de la Nit i les tres Dames es conjuren per aniquilar els iniciats, però enmig d'una tempesta de

**llamps i trons són engolits a perpetuïtat per les entranyes
de la terra.**

(Recitatiu: Maestoso. Mi bemoll Major)

Sarastro proclama la derrota dels poders nocturns.

(Andante. Mi bemoll Major)

El cor exclama el seu agraïment a Isis i Osiris.

Allegro, 2/4. Mi bemoll Major.. 250

2 flautes, 2 oboès, 2 clarinets, 2 fagots. /

2 trompes, 2 trompetes, 3 trombons / Timbals. / Cordes.

**El cor celebra el triomf definitiu de la fortalesa, la saviesa i
la bellesa.**

Fi de l'òpera